

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S.R.**

oskarżonego z art. 212 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 czerwca 2018 r.

skargi obrońcy oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 27 lutego

2018 r., sygn. akt IV Ka [...] /16, uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia

2 listopada 2016 r., sygn. akt XI K [...] /13,

z urzędu w przedmiocie dopuszczalności skargi

1. pozostawić skargę bez rozpoznania;

2. zwolnić oskarżonego S.R. od kosztów sądowych w przedmiocie skargi;

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. R.L. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa osiemdziesiąt groszy) w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie skargi na rzecz S.R.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2016 r., sygn. akt XI K [...] /13, Sąd Rejonowy w B. uniewinnił oskarżonego S.R. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 212 § 1 i 2 k.k. i art. 216 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Po rozpoznaniu apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego W.R. Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 27 lutego 2018 r., sygn. akt

IV Ka [...]16, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Skargę od wyroku Sądu odwoławczego wniósł, na podstawie art. 539a k.p.k., obrońca oskarżonego podnosząc w niej zarzut wystąpienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych: art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. (skarga) oraz art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw.; z art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. (uzupełnienie skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie skarga obrońcy oskarżonego jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.), a ponieważ została przyjęta zarządzeniem z dnia 14 maja 2018 r. (k. 1582), należało ją – na podstawie przepisów art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. stosowanych odpowiednio w postępowaniu skargowym (art. 539f k.p.k.) – pozostawić bez rozpoznania.

W jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienia: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16, LEX nr 2076412; z dnia 22 listopada 2016 r., IV KS 2/16, LEX nr 2152403; z dnia 6 marca 2017 r., V KS 2/17, LEX nr 2237292; z dnia 21 kwietnia 2017 r., VI KS 1/17, LEX nr 2281284; z dnia 26 lipca 2017 r., VI KS 4/17, LEX nr 2346818), konsekwentnie wskazuje się, że przepisy Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego stosuje się do spraw, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte po dniu 30 czerwca 2015 r., a tym samym nie znajdują one zastosowanie w sprawach, w których akt oskarżenia wpłynął do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r., a taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie (prywatny akt oskarżenia – zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego – został przekazany do Sądu Rejonowego w B. przez Komisariat Policji [...] w dniu 27 lutego 2013 r.).

O takim ograniczeniu dopuszczalności skargi na wyrok kasatoryjny sądu odwoławczego przesądza wykładnia systemowa i funkcjonalna przepisów intertemporalnych tj. art. 25 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 437) – zob. w tym przedmiocie również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2018 r., V KS 2/18, LEX nr 2428831.

Niedopuszczalność samej skargi skutkuje niemożliwością merytorycznego ustosunkowania się do sformułowanych w niej zarzutów.

Stwierdzona przez Sąd Najwyższy zaszłość implikowała wydaniem orzeczenia jak w części dyspozytywnej. Uwzględniając stan majątkowy i dochody skazanego, które były już wcześniej podstawą wyznaczenia mu obrońcy z urzędu oraz zwolnienia od opłaty, uznano jednocześnie za uzasadnione zwolnienie wyżej wymienionego – na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. – od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie skargowe.

Rozstrzygając o kosztach obrony z urzędu – za sporządzenie i wniesienie skargi – kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. 2016, poz. 1714 ze zm.), uznając, że sprawą najbardziej zbliżoną rodzajowo zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, jest opłata za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje.

ał